

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

30. rujna 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 65. stavci 2. i 5. – Područje primjene – U potpunosti nezaposlena osoba – Davanja za nezaposlenost – Radnik koji boravi i obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u nadležnoj državi članici – Prijenos boravišta u drugu državu članicu – Osoba koja nije stvarno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u nadležnoj državi članici prije nego što je bila u potpunosti nezaposlena – Osoba koja je na bolovanju te zbog toga prima novčana davanja za bolest, koja joj isplaćuje nadležna država članica – Obavljanje djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe – Usporedive pravne situacije”

U predmetu C-285/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Centrale Raad van Beroep (Središnje žalbeno vijeće za predmete iz područja socijalne sigurnosti i javne službe, Nizozemska), odlukom od 25. lipnja 2020., koju je Sud zaprimio 29. lipnja 2020., u postupku

K

protiv

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv),

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: N. Wahl, predsjednik vijeća, F. Biltgen (izvjestitelj) i L. S. Rossi, suci,

nezavisni odvjetnik: H. Saugmandsgaard Øe,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv), M. Mollee, u svojstvu agenta,
- za nizozemsku vladu, K. Bulterman i C. S. Schillemans, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: nizozemski

- za češku vladu, M. Smolek, J. Vlácil i J. Pavliš, u svojstvu agenata,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, D. Martin i F. van Schaik, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 65. stavaka 2. i 5. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160. i ispravak SL 2020., L 415, str. 88.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. (SL 2012., L 149, str. 4.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 328.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 883/2004).
- 2 Ovaj zahtjev upućen je u okviru spora između osobe K i Raada van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Upravni odbor tijela za provedbu sustava osiguranja na osnovi zaposlenja, Nizozemska) (u daljnjem tekstu: Tijelo za provedbu sustava osiguranja na osnovi zaposlenja) zbog odbijanja potonjeg da joj isplati novčanu naknadu za nezaposlenost po isteku razdoblja kada je prestala raditi u državi članici koja nije Kraljevina Nizozemska, tijekom kojeg je u toj drugoj državi članici primala novčana davanja za bolest.

Pravni okvir

- 3 Uvodne izjave 4. i 45. Uredbe br. 883/2004 predviđaju:

„(4) Potrebno je poštovati posebne značajke nacionalnih zakonodavstava o socijalnoj sigurnosti te izraditi samo sustav koordinacije.

[...]

(45) Budući da cilj predloženog djelovanja, to jest usklađivanje mjera kojima se jamči mogućnost učinkovitog ostvarivanja prava slobodnog kretanja osoba, države članice ne mogu dostatno ostvariti te bi se on stoga zbog opsega i učinaka tog djelovanja mogao bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je predviđeno člankom 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenom u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za postizanje tog cilja.”
- 4 Članak 1. Uredbe br. 883/2004, naslovljen „Definicije”, predviđa:

„U smislu ove Uredbe:

(a) ‚djelatnost zaposlene osobe’ znači bilo koja djelatnost ili istovjetna situacija koja se takvom smatra u svrhu primjene zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti države članice u kojoj postoji takva djelatnost ili istovjetna situacija;

[...]

- (f) ‚pogranični radnik‘ znači bilo koja osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba ili samozaposlena osoba u državi članici i koja boravi u drugoj državi članici u koju se u pravilu vraća dnevno ili najmanje jednom tjedno;

[...]

- (j) ‚boravište‘ znači mjesto gdje osoba uobičajeno boravi;

[...]

- (q) ‚nadležna ustanova‘ znači:

- i. ustanova kod koje je određena osoba osigurana u vrijeme podnošenja zahtjeva za davanje;
- ili
- ii. ustanova kod koje osoba ima ili bi imala pravo na davanje ako ona ili član ili članovi njezine obitelji borave u državi članici u kojoj se nalazi ustanova;
- ili
- iii. ustanova koju je nadležno tijelo određene države članice odredilo;

[...]

- (s) ‚nadležna država članica‘ znači država članica u kojoj se nalazi nadležna ustanova;

[...]”

- 5 Članak 2. te uredbe, naslovljen „Obuhvaćene osobe”, u stavku 1. određuje:

„Ova se Uredba primjenjuje na državljane države članice, osobe bez državljanstva i izbjeglice koje borave u državi članici na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica, kao i na članove njihovih obitelji i nadživjele osobe.”

- 6 Glava II. navedene uredbe, naslovljena „Određivanje zakonodavstva koje se primjenjuje”, sadržava članke 11. do 16.

- 7 Članak 11. Uredbe br. 883/2004, naslovljen „Opća pravila”, u stavku 2. propisuje:

„U smislu ove glave, za osobe koje primaju novčana davanja zbog ili kao posljedicu njihove djelatnosti u svojstvu zaposlenih ili samozaposlenih osoba, smatra se da obavljaju spomenutu djelatnost. To se ne primjenjuje na invalidske, starosne ili obiteljske mirovine, ili na mirovine za ozljede na radu ili profesionalne bolesti, ili na novčana davanja za bolest kojima se pokrivaju troškovi liječenja na neograničeni rok.”

- 8 Glava III. te uredbe, naslovljena „Posebne odredbe o različitim kategorijama davanja”, u poglavlju 6., koje obuhvaća članke 61. do 65.a navedene uredbe, predviđa pravila o davanjima za nezaposlenost.

- 9 Članak 65. Uredbe br. 883/2004, naslovljen „Nezaposlene osobe koje su boravile u državi članici koja nije nadležna država”, u stavcima 2. i 5. određuje:

„2. Osoba koja je u potpunosti nezaposlena, koja je tijekom svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica i koja i dalje boravi u toj državi članici, ili se vraća u tu državu članicu, stavlja se na raspolaganje službama zapošljavanja države članice boravišta. Neovisno o članku 64., osoba koja je u potpunosti nezaposlena može se kao dopunski korak staviti na raspolaganje službama zapošljavanja države članice u kojoj je obavljala svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.

Nezaposlena se osoba koja nije pogranični radnik, koja se ne vraća u državu članicu svojeg boravišta, stavlja na raspolaganje službama zapošljavanja države članice čije se zakonodavstvo na nju posljednje primjenjivalo.

[...]

5. (a) Nezaposlena osoba iz prve i druge rečenice stavka 2. prima davanja u skladu sa zakonodavstvom države članice boravišta kao da se to zakonodavstvo na nju primjenjivalo tijekom njezine posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe. Ta davanja pruža ustanova mjesta boravišta.
- (b) Međutim, radnik koji nije pogranični radnik koji prima davanja na teret nadležne ustanove države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo, najprije će po povratku u državu članicu boravišta primati davanja u skladu s člankom 64., dok će se primanje davanja u skladu s točkom (a) obustaviti tijekom razdoblja korištenja davanja ostvarenih na temelju zakonodavstva koje se na njega posljednje primjenjivalo.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 10 Tužitelj u glavnom postupku iselio je 1979. godine iz Turske kako bi se nastanio u Nizozemskoj te je tamo radio za različite poslodavce do 2015.
- 11 Tužitelj u glavnom postupku je od 2005. godine boravio sa svojom obitelji u Njemačkoj.
- 12 Dana 1. svibnja 2015. počeo je raditi za jednog poslodavca u Njemačkoj.
- 13 Tužitelj u glavnom postupku 24. kolovoza 2015. otišao je na bolovanje te nakon tog datuma više nije stvarno obavljao svoju djelatnost.
- 14 U početku je nastavio primati plaću, prije nego što je od 14. listopada 2015. ostvario pravo na primanje njemačkih novčanih davanja za bolest.
- 15 Tužitelj u glavnom postupku 2. veljače 2016. preselio se k svojem bratu u Nizozemsku te je odjavio boravište u Njemačkoj.
- 16 Njegov poslodavac u Njemačkoj otkazao je 15. veljače 2016. njegov ugovor o radu.

- 17 Tužitelj u glavnom postupku 16. veljače 2016. podvrgnuo se operaciji u bolnici u Njemačkoj, u kojoj je boravio do 19. veljače 2016.
- 18 Tužitelj u glavnom postupku 4. ožujka 2016. upisao se u registar stanovništva u Nizozemskoj, na adresi svojeg brata.
- 19 Dana 15. ožujka 2016. stupio je na snagu raskid ugovora o radu između tužitelja u glavnom postupku i njegova poslodavca u Njemačkoj.
- 20 Nadležno njemačko tijelo proglasilo je od 4. travnja 2016. tužitelja u glavnom postupku ponovno sposobnim za rad, prilagođen njegovu zdravstvenom stanju, te mu je stoga prestalo isplaćivati novčana davanja za bolest.
- 21 Dana 22. travnja 2016. tužitelj u glavnom postupku podnio je Tijelu za provedbu sustava osiguranja na osnovi zaposlenja zahtjev za novčanu naknadu za nezaposlenost s učinkom od 4. travnja 2016.
- 22 Odlukom od 7. srpnja 2016. Tijelo za provedbu sustava osiguranja na osnovi zaposlenja proglasilo se nenadležnim za odlučivanje o pravu tužitelja u glavnom postupku na novčanu naknadu za nezaposlenost.
- 23 Tužitelj u glavnom postupku podnio je žalbu protiv te odluke, koja je odlukom Tijela za provedbu sustava osiguranja na osnovi zaposlenja odbijena 14. rujna 2016. Potonje je ponovilo svoje stajalište prema kojem nije ovlašteno odlučiti o zahtjevu zainteresirane osobe za novčanu naknadu za nezaposlenost. Prema njegovu mišljenju, nadležna država članica u tom pogledu je Savezna Republika Njemačka, država njegova posljednjeg zaposlenja, s obzirom na to da je do 24. kolovoza 2015. tužitelj u glavnom postupku stvarno obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u Njemačkoj i da nije bio pogranični radnik.
- 24 Tužitelj u glavnom postupku podnio je tužbu protiv te odluke rechtbanku Overijssel (Sud u Overijsselu, Nizozemska), koji ju je odbio kao neosnovanu. Taj sud smatrao je da je Tijelo za provedbu sustava osiguranja na osnovi zaposlenja s pravom proglasilo da tužitelj u glavnom postupku nije pogranični radnik i da nema pravo na novčanu naknadu za nezaposlenost u Nizozemskoj na temelju članka 65. Uredbe br. 883/2004.
- 25 Sud koji je uputio zahtjev, kojem je podnesena žalba protiv presude rechtbanka Overijssel (Sud u Overijsselu, Nizozemska), ističe da se stranke spore oko pitanja može li tužitelj u glavnom postupku u skladu s člankom 65. stavcima 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 tražiti novčanu naknadu za nezaposlenost u Nizozemskoj.
- 26 U tom pogledu ističe da je tužitelj u glavnom postupku boravio i radio u Njemačkoj i da od 14. listopada 2015. nije radio te je primao novčana davanja za bolest u Njemačkoj do 4. travnja 2016., datuma počevši od kojeg je bio u potpunosti nezaposlen. Međutim, budući da je tužitelj u glavnom postupku prenio svoje boravište u Nizozemsku 2. veljače 2016., od tog datuma boravio je u državi članici koja nije nadležna država članica u smislu članka 1. točaka (q) i (s) Uredbe br. 883/2004, odnosno u Njemačkoj.

- 27 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, u glavnom postupku postavlja se pitanje primjenjuje li se članak 65. stavci 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 na situaciju u kojoj zainteresirana osoba, prije nego što je bila u potpunosti nezaposlena, nije stvarno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u nadležnoj državi članici, nego je bila na bolovanju te je zbog toga primala novčana davanja za bolest, koja joj je isplaćivala ta država članica.
- 28 Sud koji je uputio zahtjev smatra da takvu situaciju treba smatrati pravnom situacijom koja je usporediva s obavljanjem djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe i da stoga na to pitanje valja odgovoriti potvrdno. U tom pogledu ističe da članak 11. Uredbe br. 883/2004, koji je dio glave II. te uredbe, pravo primitka novčanih davanja za bolest izjednačuje s obavljanjem djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe te smatra da to izjednačavanje valja primijeniti u svrhu članka 65. stavaka 2. i 5. navedene uredbe. Obrazlaže svoje rasuđivanje činjenicom da logično i koherentno tumačenje pojma „obavljanje djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe” zahtijeva da se taj pojam tumači na isti način u različito naslovljenim odredbama iste uredbe.
- 29 Osim toga, sud koji je uputio zahtjev navodi da je sudska praksa, koju je Sud uspostavio u okviru članka 71. stavka 1. točke (b) podtočke ii. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji koja je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. (SL 1997., L 28, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1408/71), koji je prethodio članku 65. Uredbe br. 883/2004 (presude od 27. siječnja 1994., Maitland Toosey, C-287/92, t. 13. i od 29. lipnja 1995., van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, t. 13., 20. i 24.), relevantna u ovom slučaju.
- 30 Podsjeća na to da je, prema toj sudskoj praksi, za primjenu članka 71. stavka 1. točke (b) podtočke ii. Uredbe br. 1408/71 relevantna samo okolnost da dotična osoba boravi u državi članici koja nije ona čije se zakonodavstvo na nju primjenjivalo za vrijeme njezine posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe. Osim toga, Sud je priznao da se ta odredba primjenjuje na osobu čiji radni odnos još postoji na temelju dopusta i koja stoga ne obavlja stvarno svoju djelatnost (presuda od 22. rujna 1988., Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443). Sud koji je uputio zahtjev iz toga zaključuje da se članak 65. Uredbe br. 883/2004 ne odnosi isključivo na faktično obavljanje te djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe, nego i na situaciju u kojoj zainteresirana osoba ne obavlja stvarno djelatnost. Taj sud usto smatra da razlozi zbog kojih je dotična osoba prenijela svoje boravište u državu članicu koja nije nadležna država članica nisu relevantni.
- 31 Sud koji je uputio zahtjev tvrdi da to tumačenje ne može biti dovedeno u pitanje činjenicom da je Sud presudio da članak 71. stavak 1. točku (b) podtočku ii. Uredbe br. 1408/71 treba tumačiti usko, osobito kako bi se spriječile zlouporabe (presuda od 17. veljače 1977., Di Paolo, 76/76, EU:C:1977:32, t. 13.). Ono je uostalom u skladu s ciljem koji se nastoji postići tom odredbom, a koji se sastoji u tome da se radnicima migrantima jamče davanja za nezaposlenost pod uvjetima koji su najpovoljniji (presude od 22. rujna 1988., Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443, t. 18. i 20. i od 29. lipnja 1995., van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, t. 20.). Naime, veze dotične osobe s državom članicom boravišta otvaraju joj u toj državi članici načelno najbolje prilike za ponovno uključivanje na tržište rada.

32 Smatrajući da predmet koji se pred njim vodi otvara pitanja koja se ne mogu riješiti bez razumnih sumnji, Centrale Raad van Beroep (Središnje žalbeno vijeće za predmete iz područja socijalne sigurnosti i javne službe, Nizozemska) odlučio je prekinuti postupak i Sudu uputiti sljedeća prethodna pitanja:

- „1. Treba li članak 65. stavak 2. i stavak 5. Uredbe [...] br. 883/2004 tumačiti na način da osoba koja je u potpunosti nezaposlena, a koja je za vrijeme primitka davanja u smislu članka 11. stavka 2. [te uredbe] u nadležnoj državi članici i/ili prije prestanka svojeg radnog odnosa prenijela svoje boravište u drugu državu članicu, ima pravo na novčanu naknadu za nezaposlenost prema zakonodavstvu države članice u kojoj boravi?
2. Je li u toj situaciji relevantna činjenica zbog kojih je razloga, primjerice obiteljskih razloga, ta osoba svoje boravište prenijela u drugu državu članicu koja nije nadležna država članica?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 33 Najprije valja podsjetiti na to da članak 65. stavak 2. Uredbe br. 883/2004 predviđa da se osoba koja je u potpunosti nezaposlena, a koja je tijekom svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica i koja i dalje boravi u toj državi članici ili se vraća u tu državu članicu, stavlja na raspolaganje službama zapošljavanja države članice boravišta.
- 34 Članak 65. stavak 5. točka (a) navedene uredbe pojašnjava da nezaposlena osoba iz prve i druge rečenice stavka 2. tog članka prima davanja u skladu sa zakonodavstvom države članice boravišta kao da se to zakonodavstvo na nju primjenjivalo tijekom njezine posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe. Ta davanja pruža ustanova mjesta boravišta.
- 35 U ovom slučaju iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da prvo pitanje treba razumjeti na način da se njime u biti želi saznati treba li članak 65. stavke 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju u kojoj je dotična osoba, prije nego što je bila u potpunosti nezaposlena, boravila u državi članici koja nije nadležna država članica i nije stvarno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe, nego je bila na bolovanju te je zbog toga primala novčana davanja za bolest, koja joj je isplaćivala nadležna država članica.
- 36 Iz toga slijedi da, kako bi se sudu koji je uputio zahtjev dao koristan odgovor, valja utvrditi odnosi li se izraz „za vrijeme svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe” iz članka 65. stavaka 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 isključivo na to da dotična osoba stvarno obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u nadležnoj državi članici ili se odnosi i na situaciju u kojoj ta osoba ne obavlja stvarno djelatnost u svojstvu zaposlene osobe, nego prima novčana davanja za bolest, koja joj isplaćuje nadležna država članica.
- 37 U tom pogledu valja utvrditi da se, suprotno onomu što tvrde sud koji je uputio zahtjev te češka i poljska vlada, članak 65. stavci 2. i 5. Uredbe br. 883/2004, koji se nalazi u glavi III. te uredbe, ne može tumačiti s obzirom na članak 11. stavak 2. navedene uredbe jer iz teksta potonje odredbe, navedene u točki 7. ove presude, izričito proizlazi da se ona primjenjuje za potrebe glave II. te uredbe.

- 38 Izraz „za vrijeme svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe” iz članka 65. stavaka 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 treba, naprotiv, tumačiti s obzirom na članak 1. točku (a) te uredbe. Naime, tom se odredbom za potrebe te uredbe pojam „djelatnost zaposlene osobe” definira kao „djelatnost ili istovjetna situacija koja se takvom smatra u svrhu primjene zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti države članice u kojoj postoji takva djelatnost ili istovjetna situacija”.
- 39 Iz toga proizlazi da se situacija u kojoj dotična osoba stvarno ne obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u nadležnoj državi članici, nego je na bolovanju te zbog toga prima novčana davanja za bolest, koja joj isplaćuje ta država članica, može smatrati pravnom situacijom koja je usporediva s onom u kojoj se nalazi osoba koja obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe i koja je stoga obuhvaćena područjem primjene članka 65. stavaka 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 ako je, u skladu s nacionalnim pravom, pravo na takva davanja izjednačeno s obavljanjem djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe.
- 40 Slijedom toga, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 65. stavke 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 treba tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju u kojoj je dotična osoba, prije nego što je bila u potpunosti nezaposlena, boravila u državi članici koja nije nadležna država članica i nije stvarno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe, nego je bila na bolovanju te je zbog toga primala novčana davanja za bolest, koja joj je isplaćivala nadležna država članica, pod uvjetom, međutim, da je, u skladu s nacionalnim pravom nadležne države članice, pravo na takva davanja izjednačeno s obavljanjem djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe.

Drugo pitanje

- 41 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita treba li članak 65. stavke 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 tumačiti na način da su razlozi, primjerice obiteljski, zbog kojih je dotična osoba svoje boravište prenijela u drugu državu članicu koja nije nadležna država članica, relevantni za primjenu te odredbe.
- 42 Valja istaknuti da iz teksta navedene odredbe, kako je navedeno u točkama 33. i 34. ove presude, ne proizlazi da razlozi za prijenos boravišta dotične osobe imaju ikakvu važnost u tom pogledu. Naime, valja podsjetiti na to da je cilj Uredbe br. 883/2004, u skladu s njezinim uvodnim izjavama 4. i 45., koordinacija sustava socijalne sigurnosti država članica kako bi se osiguralo učinkovito ostvarivanje slobodnog kretanja osoba. Ta je uredba provela modernizaciju pravila sadržanih u Uredbi br. 1408/71 te ih pojednostavnila, pri čemu je zadržala njezin cilj (presuda od 21. ožujka 2018., Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, t. 31.).
- 43 Međutim, iz ustaljene sudske prakse utvrđene u okviru članka 71. Uredbe br. 1408/71, koja se, s obzirom na prethodno navedeno, može prenijeti u kontekst članka 65. Uredbe br. 883/2004, s obzirom na to da je ta odredba zamijenila navedeni članak 71., proizlazi da se njime želi stvoriti uvjete za nezaposlene osobe koje borave u državi članici koja nije nadležna država članica, koji su najpovoljniji za traženje novog zaposlenja (presude od 22. rujna 1988., Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443, t. 18., od 8. srpnja 1992., Knoch, C-102/91, EU:C:1992:303, t. 14. i od 29. lipnja 1995., van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, t. 20.).
- 44 Ako bi dakle članak 65. stavke 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 trebalo tumačiti na način da se primjenjuje samo na osobe koje su prenijele svoje boravište zbog određenih razloga, poput obiteljskih razloga, to bi imalo za učinak ograničavanje područja primjene te odredbe te bi se time dotičnim osobama otežalo traženje zaposlenja u državi članici boravišta u kojoj se

pretpostavlja da imaju najpovoljnije uvjete za traženje novog zaposlenja, tim više što je takav prijenos općenito motiviran brojnim razlozima. Takvo bi tumačenje stoga bilo protivno cilju koji se želi postići navedenom odredbom.

- 45 Slijedom toga, na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 65. stavke 2. i 5. Uredbe br. 883/2004 treba tumačiti na način da razloge, primjerice obiteljske, zbog kojih je dotična osoba svoje boravište prenijela u drugu državu članicu koja nije nadležna država članica, ne treba uzeti u obzir u svrhu primjene te odredbe.

Troškovi

- 46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

1. Članak 65. stavke 2. i 5. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012., treba tumačiti na način da se primjenjuje na situaciju u kojoj je dotična osoba, prije nego što je bila u potpunosti nezaposlena, boravila u državi članici koja nije nadležna država članica i nije stvarno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe, nego je bila na bolovanju te je zbog toga primala novčana davanja za bolest, koja joj je isplaćivala nadležna država članica, pod uvjetom, međutim, da je, u skladu s nacionalnim pravom nadležne države članice, pravo na takva davanja izjednačeno s obavljanjem djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe.
2. Članak 65. stavke 2. i 5. Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 465/2012, treba tumačiti na način da razloge, primjerice obiteljske, zbog kojih je dotična osoba svoje boravište prenijela u drugu državu članicu koja nije nadležna država članica, ne treba uzeti u obzir u svrhu primjene te odredbe.

Potpisi